

ตอนที่ ๒๒ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๓)
 พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
 และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)
 อาทิตย์ทิพอาภา
 ปรีดี พนมยงค์
 ตราไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕
 เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหาร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๑๕ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) เวลาจะทำหน้าที่ใน สงคราม หรือปราบปรามการ
จลาจล หรือในเวลาที่มีเหตุฉุกเฉินตามที่กระทรวงกลาโหม
กำหนด นับตั้งแต่วันสั่งให้รับหน้าที่จนถึงวันสั่งให้เลิก หรือ
เวลาจะทำหน้าที่ในเรือดำน้ำ นับตั้งแต่วันสั่งให้เป็นนักดำ
เรือดำน้ำจนถึงวันพ้นจากฐานะเป็นนักดำเรือดำน้ำ และให้

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ ตุลาคม ๒๔๘๕

นับเวลาราชการเป็นทวีคูณ แม้ในระยะเวลาดังกล่าวนี้จะไม่ได้รับอัตราเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดินก็ตาม

ในกรณีที่บุคคลกะทำหน้าที่ยังกล่าวในวักก่อน ถ้าบุคคลนั้นมีเวลาราชการซึ่งขาดนับได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่นในขณะเดียวกันด้วย ก็ให้นับเวลาราชการตามวักก่อนแต่อย่างเดียว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายซึ่งได้รับหยุดก่อน ออกจากประจำการเป็นเกณฑ์คำนวณ

แต่ถ้าทหารผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่ง แล้วได้พ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ก็ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงอันเคยได้รับหยุดนั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเกณฑ์คำนวณ

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

เงินเดือนเดือนสุดท้ายนี้ ให้นำเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับตำแหน่งหน้าที่เข้าร่วมด้วย ส่วนเงินประเภทอื่นนอกจากนี้ไม่นับเข้าในอัตราสำหรับคิดบำเหน็จบ้านาน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาน ทหาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ พายได้บังคับแห่งมาตรา ๒๘ ทหานผู้ใดมีสิทธิได้บ้านานตามสิทธิปรกตตามพระราชบัญญัตินี้ จะขอรับบำเหน็จแทนบ้านานไม่ได้ เว้นแต่ผู้มีสิทธิได้บ้านานนั้นมิเงินเดือนเดือนสุดท้ายไม่เกินเดือนละหนึ่งร้อยยี่สิบบาท จึงจะขอรับบำเหน็จแทนบ้านานได้ บำเหน็จแทนบ้านานนี้ให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

ถ้าขอรับบำเหน็จแทนบ้านานนี้ ให้ทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาน ทหาน พุทธศักราช ๒๔๘๒

ตอนที่ ๒๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

“มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ได้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้
อาจถูกตัดบำนาญได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัย
ข้าราชการบำนาญ”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๕ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บำนาญพิเศษให้แบ่งดังนี้ คือ สำหรับบุตรสองส่วน
ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน แต่ถ้าผู้ตายมีบุตร
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้บุตรได้สามส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และ
บิดามารดาหนึ่งส่วน”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ และ
มาตรา ๒๖ ทริ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร
พุทธศักราช ๒๔๘๒

“มาตรา ๒๖ ทวิ ทหารตลอดจนพลทหารไม่ว่าตำแหน่ง
ใครชั้นใด หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหม
กำหนด ถ้าสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

ประสบอันตรายถึงตายเพราะเหตุอุบัติเหตุราชการในหน้าที่ที่คดี
ถูกประทุสร้ายถึงตายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ที่คดี เมื่อ
พ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย เพื่อประโยชน์แห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นตาย และให้ผู้
มีสิทธิตามมาตรา ๒๕ ได้รับบำนาญพิเศษตามเกณฑ์แบ่งและ
เกณฑ์จ่ายดังที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

การขอบำนาญตามมาตรานี้ ต้องแสดงรายงานเหตุการณ์
ที่เชื่อได้ว่าได้ประสบอันตรายหรือถูกประทุสร้ายถึงตาย

ขมขณบัญญัติในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการสูญหายไป
ก่อนวันให้พระราชบัญญัตินี้ด้วย ถ้าการสูญหายนั้นมิได้เกิด
ก่อนวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๒๖ ครี ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้อง
สันนิษฐานว่าตายตามความในมาตราก่อนนั้น มิได้ตาย และ
กะฉวง กลาโหมจะต้องจ่ายเงิน เดือนให้แก่ผู้นั้นในระหว่าง
เวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าตาย ก็ให้หักจำนวนเงินบำนาญพิเศษ
ทั้งหมดที่ได้จ่ายไปแล้วตามความในมาตราก่อน ออกจาก
จำนวนเงินเดือนที่จะต้องจ่ายนั้น ”

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติบ้านเหน็ดบ้านนททาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบ้านเหน็ดบ้านนททาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๗ บ้านนพิเสสที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๖ ทวิ นั้น ให้จ่ายโดยมีกำหนดเวสสนและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

บุตรชายบุตรหญิงได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้นกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการศึกษา แต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุ หรือจนมีสามีใหม่

บิดาและมารดาได้รับตลอดอายุ

ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกที่ผู้ตายระบุชื่อให้เป็นผู้รับไว้ นั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับหยุดเพียงสิบปี

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๖ ทวิ นั้น ได้พิจารณาคุณภาพหยุดก่อนผู้ตายก็ดี หรือพิจารณาคุณภาพใน ขณะที่ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศตลอดเวลาที่พิจารณาคุณภาพหยุด

อนึ่ง ผู้มีสิทธิรับบำนาญหรือบำนาญพิเศ หรือทั้งสอง อย่างตามมาตรา ๒๓ ก็คือ ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศตามมาตรา ๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๖ ทวิ ก็ดี ถ้ายังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นผู้กำลังศึกษาและอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษาตามมาตรา ๕ นี้ หรือยังเป็นผู้พิจารณาคุณภาพหยุด หากทางราชการเห็นสมควร จะเข้าควบคุม และจัดการ เกี่ยวกับ เงิน บำนาญ หรือ บำนาญพิเศดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธินั้น ๆ ก็ดี ทั้งนี้ไม่ว่าสิทธิรับบำนาญหรือสิทธิรับบำนาญพิเศนั้น จะเกิดขึ้นก่อนวัน ไซ้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตลอดจนกำหนดวิธีการและเงื่อนไขอื่น เพื่อปฏิบัติการตามวรรคก่อน นั้นได้”

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๖ ทวิและมาตรา ๒๗ ในมูลกรณีเดียวกันรวมกันเป็นจำนวนไม่เกินกว่าเดือนละสิบห้าบาท จะขอเปลี่ยนรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ โดยทำคำขอเป็นหนังสือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้”

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี